

flāmabit in circuitu inimicos eius. Et ideo debem' stare ad seruiedū z placendum deo.

CAP.

XIII.

Charitas fraternitatis maneat in vobis z hospitalitate nolite obliuisci. Per banc enim placherunt quidaz angelis hospitiū receptis.

Abementote victorum tanqz simul vincti: z laborantium tanqz z ipsi in corpore morantes. Honorabile p̄nubius i omni rebus: z thoruz immaculatus. Fornicatores enim z adulteros iudicabit deus. Sint mores sine auaritia: contenti presentibus. Ipse enim dixit. Non te deseram neqz derelinquā ita vt confidenter dicamus. Dominus mihi adiutor est: non timebo quid faciet mihi homo. Abementote prepositorum vestrorum qui vobis locuti sunt verbū dei quozū intuetes exitū conuersatiōis imitamini fidē. Iesus x̄ps heri z hodie ipse z in secula.

Postq̄ supra monuit eos apostol' qualr se debēt hēre ad p̄ferēda mala: hic monet quō se debeāt hēre ad operandū bona. Un̄ scōz glo. ab isto loco incipit moralis instructio post cōmēdatiōē z exhortatiōē ad imitādūz ipm. Et circa hoc duo fac. P̄rio. n. hortat ipsos ad bonū. Scōdo orat p̄ eis ibi. (De' aut̄ pacis rē.) Circa p̄mū tria facit. P̄rio. n. ostēdit quō debēt bonū opari q̄tū ad p̄rimos. Scōdo q̄tū ad seipos ibi. (Honorabile p̄nubius rē.) Tertio q̄tū ad platos ibi. (Memētote p̄positoꝝ vestrorum rē.) Dicit q̄tū ad p̄mū sic. Dicitū ē q̄ p̄missus est nobis regnū immobile. ad qd si volum' puenire necesse ē nos charitatē hēre. Ergo charitas fraternitatis maneat in vobis. i. Jo. 4. Qui nō diligit frat̄r suū quē videt: deū quē nō videt quō pōt diligere: Itē. i. Pe. z. Dēs inuicez honozate. fraternitatē diligite. Quia vō charitas nō est ociosa: vt dicit Hreg. iō hortat ad opa charitatis. i. Jo. 3. Nō diligam' vō neqz lingua: s; ope z vitate. Ideo dicit q̄ debem' ostēdere charitatē p̄grinis per hospitalitatē. victis p̄ cōpassiōē: paupib' p̄ subuētiōē. Et p̄mū ponit ibi. (Et hospitalitatē nolite obliuisci rē.) Secundū ibi. (Memētote victoz rē.) Tertiu ibi. (Et laboratiū rē.) Dicit ergo q̄tū ad p̄mū. Nolite obliuisci hospitalitatis. Et dicit obliuisci: qz isti aliqñ in p̄speritate sua multum fuerāt hospitales. S; mō depaupati erāt. z iō nō ita bene poterāt. Tñ animat eos ad p̄tinuādū scōz possibilitatē suā. Ro. 12. Hospitalitatē sectātes: z spāliter facit mētionē de hospitalitate: qz q̄ p̄grinos recipit tria opa misericordie simul iplet: qz z recipit z cibāt z potat. i. Jo. 4. Hospitales inuicē sine murmuratiōe. Et subdit rōnē: qz p̄ hāc multi placuerūt angelis hospitiū receptis: sicut p̄z d̄ abraā z loth. Gen. 19. Alia littera h̄z. Per hāc q̄si nescientes recepunt angelos: qz nō credebāt eos eē angelos: qd v̄z ē in p̄ncipio: vñ q̄ abraā adorauit eos putauit q̄ essent viri sancti a deo missi: z adorauit eos adoratione dulie que exhibetur sanctis: z q̄si hoibus cibos obtulit. Sed postmodū itellexit eos angelos in qb' de' loquebatur. Et locutus ē eis sicut deo dicēs. Nō ē hoc tuuz q̄ iudicas oēm terrā: z similt̄ loth. ¶ Quātū ad scōz dicit. Memētote victoz: illoꝝ. s. q̄ p̄ deū missi sūt in carcerem. memētote visitando redimēdo tāqz essetis simul corporalr cū eis vincti. Doc. n. est aliud opus misericor-

die. Mat. 25. In carcere eraz z venistis ad me. Contra qd Esa. 14. dicit. Vincit eius nō aperuit carcerē. Doc ipsi aliqñ fecerūt sic p̄z supra. iō. Spāliter at̄ hoc p̄tinet ad op' misericordie: alienam miseriam suam reputare. ¶ Quātū ad tertiu dicit. Et laboratiū siue labore corporali. ps. Labores manū tuaz qz mādūcabis. siue sollicitudine spūali. z. Thi. 2. Laboratē agricolā: oꝝ p̄mū de fructu percipere. Siue in malis sustinēdis. Eccles. 1. Et cognouit q̄ i his quoqz eēt labor z afflictio spūs. Breuiter tota p̄sens vita labor qdā ē. Job. 5. Nō ad laborē nascit' z anis ad volatū. Supple memētote tāqz z ipsi i corpore morantes. Per qd expti estis qd necesse sit laborat' vob' rē. Ecclesi. 3. Intellige q̄ sūt p̄rimi tui ex teipso. Mat. 7. Omnia quecūqz vultis vt faciāt vobis homines eadem z vos facite illis.

Deinde cū dicit. (Honorabile p̄nubius rē.) Monet bona facere q̄tū ad seipm. Et circa hoc duo fac. P̄rio. n. ponit monitiōē z cupiscētias carnaliū delectationū. Scōdo z cupiditatē rez exteriorū ibi. (Sint mores sine auaritia rē.) Primo ḡ ponit monitiōē dicēs. Honorabile rē. Circa qd sciēdū ē q̄ circa venerea dupl'r cōtingit peccatū. Uno mō p̄ illicitā coniunctiōē soluti cū soluta: z q̄tū ad hoc dicit. Honorabile p̄nubius. supple sit i oib' qui p̄tinere nolūt: nō coniunctio fornicatoria. Et d̄r honorabile: qñ sit s; debitas circūstantias matrimony. Ex q̄ p̄z q̄ actus matrimonialis pōt eē sine peccato: qd ē z hereticos. i. Cor. 7. Si nupserit virgo nō peccauit. Un̄ dñs ad ostēdēdūz bonū eē actū matrimony. P̄rimū signūz fecit in nuptijs z matrimoniū nobilitauit p̄ntia sua corporali z nasci voluit de coniugata. Alio mō p̄ violētiā thori maritalis: quando scilicet vir accedit ad alterius vxorem: vel mulier ad alterius virum. Et quantum ad hoc dicit. Et thoruz immaculatus. Et Sap. 14. Neqz vitaz neqz nuptias mundas iaz custodiūt: sed ali' alium p̄ inuidiam occidit: aut adulterans tristat. Itē capitulo tertio. Felix sterilis z incoquinata: z q̄ nesciunt thoruz in delicto: hēbit fructū i respectiōe aiarū sanctarum. ¶ Subdit at̄ aplūs rōnē dicēs. Fornicatores. n. z adulteros iudicabit deus. In quo elidit errozē aliquoz dicētuz q̄ de' p̄ctā carnalia nō punit nec curat. Ephe. 5. Nemo vero seducat inanibus verbis: pp̄ hec eniz. s. pp̄ p̄ctā carnalia: q̄ p̄miserat: venit ira dei in filios diffidētie. Itē dicit hic q̄ fornicatores pp̄ hoc q̄ dixit honorabile conuubiu: z adulteros pp̄ hoc q̄ dixit thoz' imaculat': de' iudicabit: id est condēnabit. Ephe. 5. Omnis fornicator aut imundus aut auarus quod est idolozuz seruitus nō habet partem in regno dei z christi.

Deinde cū dicit. (Sint mores rē.) Prohibet cupiditatem bonoz exteriorū: circa q̄ cōtingit peccare duob' modis. Uno eni mō p̄ tenacitatē. Alio mō p̄ cupiditatē. Liberalitas eniz ē v̄tus q̄ ponit mediū circa pecunias quātuz ad dationē z quātum ad acceptiōē. Quātū ad p̄mū scōz z tenacitatē dicit. Sint mores sine auaritia. Auarus. n. d̄r nimis tenax q̄si auarus eris. Unde Ecclesi. 10. Auaro nihil est scelestius. Quātū ad secūdū dicit. Lōtēti p̄sentibus. Illi q̄ sup̄ his q̄ habent volunt alia cumulare nō sunt p̄tenti p̄sentibus. i. Thi. 6. Habentes alimēta z qb' regamur: his p̄tenti simus. Vel qd d̄r. Sint mores sine auaritia: p̄hibet auaritiā quātuz ad cupiditatē z tenacitatē. Cum vero dicit. p̄tenti p̄sentibus. excludit eam auaritiē. s. sollicitudinē. Matth. 6. Nolite solliciti esse rē. Non. n. p̄hibet q̄ hō nō sollicitē de reb' in p̄sterum necessarijs: sed q̄ cura z sollicitudo non p̄occupet mentes. Sic eniz q̄ p̄occupat futuram sollicitudinē sollicitus est in crastinum.

Ad hebreos

Deinde cum dicit. (Ipse. n. dixit etc.) Ponit monitionis rationem. Et est ratio quare non debemus superflue esse solliciti: sed tamen facere quod in nobis est. scilicet cum fiducia divini auxilii. Ipse. n. dixit. Josue. i. Non te deseram. id est. quoniam ministrum tibi necessarium: neque derelinquam. scilicet. fame perire. ps. Non vidi iustum derelictum nec semen eius querens panem. Ut non derelinquam quoniam liberem te a malis. Et ex hoc causam fiduciam in corde: ita ut confidenter dicam? Esa. 42. Fiducialiter agam. non timebo: et quod dicam? illud. ps. Dominus mihi adiutor. et non timebo quod faciat mihi homo. Adiutor in quantum a malis liberat. ps. Adiutor in tribulationibus quod inveniunt nos nimis. Et ideo non timebo quod faciat mihi homo. id est. aduersari? quocumque carnalis. Esa. 41. Quis tu ut timeas ab homine mortali. Ut dyabolus qui dicitur homo ab homine victus sicut scilicet pio africanus. Mat. 13. Inimicus homo hoc fecit.

Deinde cum dicit. (Memoretur prepositorum etc.) Ostendit quod debet bonum operari quantum ad platos. Et circa hoc facit duo. Primo. ostendit quod se debet habere ad mortuos. scilicet. ut eorum sequatur exempla. Secundo quod ad viventes ut eis obediatur ibi. (Obedite prepositis vestris etc.) Quantum ad primum duo facit. Primo. ostendit quod bonorum doctrinam imitet. Secundo quod malorum doctrinam devertat ibi. (Doctrinis variis etc.) Dicit ergo. Memoretur prepositorum vestrorum quod vobis locuti sunt verbum dei. id est. apostolorum quod vobis predicaverunt. Esa. 41. Attredite ad abraam patrem vestrum etc. Non solum autem predicaverunt verbo: sed et factum ostenderunt. Mat. 23. Sermonem confirmate sequentibus signis. Non solum memoretur verborum: sed et intuemini exitum. id est. Mach. 2. Memoretur operum patrum quod fecerunt in generationibus suis: et accipietis gloriam magnam etc. Ita. 5. Exemplum accipite fratres mei mali exitus: et loganimitatis et laboris et patientie. prophetas quod locuti sunt in nomine domini etc. Sed non solum hoc imitemini. scilicet. exitum: ut. scilicet. pro christo sapienter sustineatis: sed et conversationem: ad bonam enim mortem venitur per bonam conversationem. Imitamini et fides illo: ut ab illa non declinetis. Sequitur. Jesus christus heri et hodie ipse et in secula. secundum gloriam sic introducit littera ista. Ipse. n. supra dixerat. quod. scilicet. dictum est Josue. Non te deseram neque derelinquam. poterat isti dicere. Ille cui hoc dictum est bene debebat confidere de dei adiutorio. Nos autem non sic quod non est dictum. Hoc remouet apostolus dicens quod christus quod hoc tunc dixit Josue manet in eternum. Et ideo sic tunc potuit ipsum iuuare. ita potest modo auxiliari nobis. Ideo dicit. Jesus christus heri et hodie etc. Vel potest referri ad immediate dictum. Ita. n. dixerat quod deberet imitari apostolos. poterat dicere quod non est simile: quia illi immediate instructi fuerunt a christo: et seruierunt sibi. nos autem non sic. Et ideo dicit apostolus quod christus manet. et ideo instruit nos ad fruendum sibi. Unde dicit. Ipse christus heri. scilicet. in tempore primitiuorum apostolorum: et hodie. scilicet. in tempore isto: ipse et in secula. Mat. 23. Ecce ego vobiscum usque ad consummationem seculi. Apoc. 1. Dicit dominus deus qui erat et qui est et qui venturus est omni potens. ps. Tu autem idem ipse es et anni tui non deficient. In hoc ostendit apostolus eternitatem christi. Lectio. II.

Doctrinis variis et peregrinis nolite abduci. Optimum est enim gratia stabilire cor: non escis que non profuerunt ambulantes in eis. Habemus altare: de quo edere non habent potestatem qui tabernaculo deseruiunt. Quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in sancta per pontificem: horum corpora cremantur extra castra. Propter quod et Iesus ut sanctificaret per suum sanguinem po-

pulum extra portam passus est. Exeamus igitur ad eum extra castra: in proprium eius portantes. Non enim habemus hic manentem civitatem sed futuram inquirimus. Per ipsius ergo offeramus hostiam laudis semper deo id est fructus labiorum confitentium nomini eius. Beneficentie autem et communionis nolite obliuisci. Talibus enim hostijs promeretur deus.

Supra monuit apostolus ad imitandum exempla et conversationem eorum quod decesserunt: hic monet ad insistendum doctrine. Et circa hoc duo facit. Primo. n. ponit monitionem suam. Secundo assignat rationem ibi. (Habemus altare etc.) Iterum prima in duas. Primo. n. ponit monitionem suam in generali. Secundo explicat ipsam ibi. (Optimum est enim gratia etc.) Dicit ergo. Nolite abduci variis et peregrinis doctrinis. Quasi dicat. Ita dixi quod debetis imitari fidei apostolorum. Ergo a doctrina ipsorum per quamcumque aliam doctrinam nolite abduci. id est. remoueri. Ubi sciendum est quod cum veritas consistat in medio: cuius est unitas. et ideo vni vero multa falsa opponi possunt: sicut vni medio multa extrema. Doctrina ergo fidei vna est: quia a puncto in punctum non conuenit ducere nisi vna recta linea. Omnes alie doctrine multe sunt: quia a recto multis modis contingit deuiare. Et ideo dicit. Doctrinis variis id est diuisis. Sec. 10. Diuisus est cor eorum nunc interibunt. De sunt ille doctrine de quibus. i. Thi. 4. Doctrinis demoniorum in ypocrisi loquentium mendacium. Ite sunt peregrine. scilicet. a fide catholica. a nobis autem tales doctrine non sunt sustinende: quia non sumus hospites et aduene: sed sumus ciues sanctorum et domestici dei. Ephe. 2.

Deinde cum dicit. (Optimum est enim gratia etc.) Explicat in speciali quod sunt varie et peregrine doctrine. Unde sciendum est quod in primitiua ecclesia fuit vnus error: quod ad salutem necessaria erat obseruatio legalium: que precipue consistebat in quibusdam cibis sumendis: puta agni paschalis. Exo. 12. Et in abstinendo a quibusdam cibis. sicut ps. Leui. 11. et in alijs multis locis. Alius error fuit quod passim licebat vti delectationibus corporalibus. Et iste fuit error nicolaitarum. Et de utroque possunt hec verba exponi: sed magis proprie de primo. Dicit ergo. Nolite abduci a veritate fidei per varias et peregrinas doctrinas. z. Thessal. 2. Non cito moueamini a sensu vestro. Gal. 1. Miror quod sic tam cito transferimini ab eo quod vos vocauit in gratiam christi in aliud euangelium. Deus. n. a nobis regit cor. puer. 23. Prebe fili mi cor tuum mihi. Et ideo dicit esse firmum et stabile. Contra quod dicit in ps. Cor meum derelinquit me. Hoc autem non stabiliter escis corporalibus: sed per gratiam iustificatam. Ro. 3. Iustificati gratis per gratiam ipsius et per redemptionem que est in christo iesu. Et ideo dicit. Non escis que non profuerunt. Ro. 14. Non est regnum dei escas et potus: sed iusticia et pax et gaudium in spiritu sancto. Non est ergo stabilimentum cordis in imoderata vel superflua sumptione cibi: sed magis in gratia dei. ps. Paratum cor eius sperare in domino confirmatum est cor eius non commouebit donec etc. Spes autem est quasi anchora stabiliens corda. supra. 6. Confugimus ad tenendam propositam nobis spem quam sicut anchoras habemus aie tutam et firmam. Et dicit quod non profuerunt ambulantes in eis id est sperantibus in eis: quia illis qui eis vtiuntur ad necessitatem profuerunt ad salutem corporis: sed quod totum studium ponunt in eis ambulantes in ipsis: et talibus nec proficiunt ad salutem anime nec corporis. Jere. 17. Nuncquid carnes sancte auferent a te malicias tuas in quibus gloriata es?

Deinde cum dicit. (Habemus altare etc.) Assignat rationes

est valde subtilis. Sicut enim legitur. *Leui. 16.* Decima die septimi mensis sumus sacerdos sanguinem vituli et hirci inferebat intra sancta pro sua ignorantia et illorum corpora cremabantur extra castra. Et quia erat oblatio sacerdotum non comedebantur carnes eorum. Quod enim offerebant pro peccato sacerdotum non comedebat: sed extra castra comburebant. Ex ista ergo figura trahit apostolus mysterium. Per sanguinem enim illum figurabatur sanguis christi ut supra dictum est. 9. capitulo. Vitulus enim et hircus christum figurabant: quia vitulus erat hostia sacerdotalis: et hircus imolabatur pro peccato. In quo figurabatur quod christus debebat immolari pro peccato non sui sed populi. Vitulus ergo immolatus. est christus sacerdos seipsum offerens pro peccatis nostris. Sanguis ergo christi illatus est intra sancta: et caro cremata est extra castra. Ubi duplex est significatio. Unus quod christus in ciuitate imolatus est linguis iudeorum. Unde et marcus dicit ipsius hora tertia crucifixus. licet hora sexta fuerit in cruce leuatus. Aliud quod pro virtutem passionis sue christus intra caelestia sancta nos introducit ad patrem. Quia autem corpora illorum cremabantur extra castra quantum ad caput nostrum significat quod christus passurus erat extra portam. Quantum vero ad nos quod sumus membra significat quod pro illis qui sunt extra castra legalium vel exteriorum sensuum imolatur christus. Qui enim erant in castris de carnibus illis non comedebat. Nec est ergo figura quam proponit apostolus. cuius primo ponit significatum. Secundo ponit figuram ibi. (Quorum enim animalium etc.) Tertio inducit conclusionem ibi. (Exeamus igitur ad ipsum etc.) Dicit ergo. Stabiliamus corda nostra non efficis: sed gratia. Aliter enim non possumus: quia habemus altare etc. Istud altare vel est crux christi in qua christus pro nobis immolatus est. Vel ipse christus in quo: et pro quo peccata nostras offerimus. Et hoc est altare aureum de quo dicitur *Apoc. 8.* de isto ergo altari non habet partem edere. id est fructum passionis christi percipere: et ipsi tantum capiti incorporari qui tabernaculo legalium deseruiunt. *Gal. 5.* Si circumcidimini christus vobis nihil proderit. Vel tabernaculo corporis deseruiunt quod carnales delectationes sequuntur. *Ro. 13.* Carnis curam ne feceritis in desiderijs. Talibus enim nihil prodest. *1. Cor. 11.* Qui enim manducat et bibit indigne: iudicium sibi manducat et bibit. Dicitur autem corpus tabernaculum: quia in ipso tantum in bello habitamus contra hostes et modicum manet. *2. Pe. 1.* Velox est depositio tabernaculi mei: et ideo non est ei deseruiendum.

Deinde cum dicit. (Quorum enim animalium etc.) Prosequitur figuram ipsam. Et primo figuram veteris legis. Secundo figuram noui testamenti ibi. (Propter quod et iesus etc.) Quantum ad primum dicit. Quorum enim animalium etc. Et potest legi littera ista duobus modis. Uno modo sic. horum animalium corpora cremantur extra castra. id est vituli et hirci: quorum sanguis infertur in sancta pro pontifice pro peccato sacerdotum et multitudinis. Aliter sic: ut per illa animalia intelligatur christus vel sancti eius. Per omnes enim hostias veteris legis figurabatur christus: et per membra eius. Christi ergo: cui sanguis illatus est in sancta caelestia pro peccato totius mundi corpus igne passum in ara crucis extra portas hierusalem quasi extra castra crematum est. Vel etiam sancti extra castra id est extra communem societatem hominum igne charitatis ieiunij: orationibus: et alijs operibus misericordie se cremant. Quorum id est pro quibus efficaciter sanguis christi in sancta illatus est. Primus sensus litteralis est: pro quod adaptat figuram quod fuit in nouo testamento figure veteris testamenti ut sit consonantia inter ipsa. Unde dicit. Propter quod et iesus etc. Et patet totum.

Deinde cum dicit. (Exeamus igitur ad eum etc.) Inducit duas conclusiones. Secunda ibi. (Per ipsum etc.) Quan-

tum ad primum dicit. Ita dictum est quod nos habemus altare quod est extra castra. Duo ergo debemus facere. scilicet ad ipsam accedere: et super illud sacrificare. Modum accedendi ponit primo dicens quod sicut christus passus est: et inproperius passionis extra portam sustinuit: sic et nos exeamus ad eum extra castra id est extra communem societatem carnalium: vel extra obseruantiam legalium. Vel extra membra corporis portantes inproperium eius. id est: id est signa passionis christi per quam christus factus est opprobrius hominum et abiectio plebis. Inproperium expectauit cor meum et miseriam. Vel inproperium id est renunciamus legalibus adueniente veritate pro quod sumus iudeis inproperium id est signa penitentiae que a carnalibus inproperant. supra. ii. Maiores diuitias estimans thesaurus egyptiorum inproperius christi. Sic enim accusatus est christus quod subuerteret legem: ita apostolo inproperabatur quod predicaret non debere seruare legalia. *Gal. 5.* Ego autem fratres si circumcisionem adhuc predico: quid adhuc persecutionem patior? Subdit autem rationem huius dicens. Non enim habemus hic manentem ciuitatem: sed futuram inquirimus. Homo enim libenter manet in loco suo pro finis. non enim noster non sunt legalia nec temporalia: sed finis noster christus est. *Ro. 10.* Finis noster christus est ad salutem omnium creaturam. Non ergo habemus hic manentem ciuitatem: sed ubi est christus: ergo exeamus ad ipsum. *Col. 3.* Si cõsurrexistis cum christo que sursum sunt quare ubi christus est in dextera dei sedens etc. *Esa. 33.* Respice syon ciuitatem solennitatis nostre. supra. ii. Expectabat fundamenta habentem ciuitatem: cuius artifex et conditor dominus. Item meliorem ciuitatem appetit: id est celestem. Ad ipsum enim intendimus transferri: sicut ad locum et altare nostrum. Ergo exeamus ad aliud.

Deinde cum dicit. (Per ipsum ergo offeramus etc.) Ponit secundam conclusionem: quod scilicet super istud altare sacrificare debemus et qualia sacrificia. Duplex est autem sacrificium: quod super altare christi offerre debemus. scilicet deuotionem ad deum et misericordiam ad proximum. Quantum ad primum dicit quod postquam non sunt offerenda sacrificia legalia. *ps.* Sacrificium et oblatio non quaerit. ergo pro ipsum id est per christum offeramus semper deo hostiam laudis. *ps.* Sacrificium laudis honorificabit me. Istud autem sacrificium laudis vocat fructum labiorum. id est confessionem vocis. Melius enim laudatur deus ore quam occasione animalium. Unde dicit. Fructum labiorum confitetur nomini eius. Hoc est enim necessarium. *Ro. 10.* *1. Cor. 13.* de creditur ad iusticiam: ore autem confessio fit ad salutem. *1. Cor. 14.* Reddemus vitulos labiorum nostrorum. *Esa. 57.* Creauit fructum labiorum pacem. Hoc autem sacrificium debet semper. id est continue: sicut in lege erat iuge sacrificium: sicut patet numeri. *28. ps.* Benedicam dominum in omni tempore: semper laus eius in ore meo. Aliud sacrificium ponit cum dicit. Beneficentiae autem et communionis nolite obliuisci. Quasi dicat. Quia opere exhibebatis opera misericordie. modo autem saltum corde: et si non potestis opere. Et ideo dicit. Nolite obliuisci beneficentiae. id est liberalitatis quantum ad ea que datis. Largus enim beneficus dicitur. *Gal. 6.* Bonum autem facientes non deficiamus. *Eccl. 12.* Benefac humiliter et non dederis ipso. Et nolite obliuisci communionis quantum ad ea que fruatis: ut tempore suo concitetis. *Act. 2.* Desideria que credebantur erant pariter et habebant omnia communia. *Ro. 12.* Necessitatibus sanctorum comunicates. Vel communionis. id est charitatis per quam sunt omnia communia. Quare autem istud duplex beneficium offerre debeamus ostendit dicens. quia talibus hostis promeretur passive deus. id est possumus deum mereri talibus sacrificijs. Ipse enim est merces nostra quam istis operibus possumus acquirere. *Heb. 17.* Ego protector tuus sum: et merces tua magna nimis. *ps.* Tunc

acceptabis sacrificiū iusticie ꝛc. Esa. 19. Colent eū in ho-
stis 7 munerib⁹ 7 vota vouebūt domino 7 soluent.

Lectio.

III.

Vedite prepositis vestris: 7 subiace-
te eis. Ipsi enīz pernegilant quasi ra-
tiones pro animabus vestris reddi-
turi: vt cū gaudio hoc faciant non
gementes. Hoc enim nō expedit vobis. Ora-
te pro nobis. Confidimus enīz: quia bonam
conscientiaz habemus in omnibus bene volē-
tes conuersari. Amplius autēz deprecor vos
hoc facere quo celerius restituar vobis. Be-
atēz pacis qui eduxit de mortuis pastorem
magnum ouium in sanguine testamenti eterni
dominum nostrū iesuz xp̄m: aptet vos in om-
ni bono vt faciatis eius voluntatē: faciēs i vo-
bis qd placeat coras se per iesuz xp̄s: cui ē glo-
ria in secula seculorū Amē. Rogo autēz vos fra-
tres vt sufferatis verbuz solarū. Etenīz per
paucis scripsi vobis. cognoscite fratrem vestrū
Timotheū dimissum cū quo si celerius ve-
nerit videbo vos. Salutate oēs p̄positos ve-
stros 7 oēs scōs. Salutāt vos d̄ italia fratres
gratia cū omnibus vobis Amen.

Supra monuit apls quō se debēt hēre ad platos mor-
tuos: vt. s. i. fide ipsoꝝ p̄maneat: hic monet eos qualē se
debeāt hēre ad viuentes: 7 p̄mo quō ad alios. Scōdo quō
ad seip̄s paulū ibi. (Orate p nob ꝛc.) Dic̄ g. Obedite p̄-
positis vris. Ubi cōsiderādū ē q̄ duo debemus platis. s.
obediētia vt ipoz mādata impleam⁹. Uñ dīc. Obedite ꝛc.
p̄mi Re. 15. Melior ē obediētia q̄ victime. Itē reuerē-
tia vt eos honorem⁹ tāq̄ patrē 7 ipsoꝝ disciplinā tolere-
mus. Et iō dīc. Subiacete eis. i. Pe. 2. Subiecti estote
oī hūane creature. Ro. 13. Qui p̄tati resistit dī ordinatio-
ni resistit. Rōnē subiectōis subdit dīcēs. Ipsi. n. p̄-
uigilāt ꝛc. Quare. n. debeam⁹ obedir 7 subyci platis. Hoc
est iō: qz icūbit eis labor 7 piculū iminet. Uñ q̄tū ad la-
boꝝ sollicitudinē q̄ eis incūbit d̄ regimie subditoꝝ dīc
q̄ ipi p̄uigilāt. i. p̄fecte uigilāt. Ro. 12. Qui p̄st i sollici-
tudie. Uigilare. n. sup gregē cōmissū incūbit platis. Uñ
Luc. 2. d̄. Pastores p̄ q̄s d̄signātur plati: erāt uigilātes
7 custodiētes uigilias noctis sup gregē suū: qz dū dormi-
unt hoīes inimic⁹ hō supseminat zizania i medio tritici
vt d̄ Mat. 13. Quātū at ad piculū qd̄ iminet dīc. Qua-
si p̄ aiab⁹ vris reddituri rōnē. Hoc ē. n. maximū piculū
hoīez de factis alteri⁹ rōnē reddere: qz p̄ suis non sufficit
3. Re. 20. Custodi virū istū: qz si lapsus fuerit erit aīa tua
p̄ aīa illi⁹. Reddēt. n. plati i die iudicij rōnē de sibi com-
missis: qñ fiet eis illa qd̄. Jere. 13. Ubi ē greg 7 dat⁹ ē tibi
pecus iclitū tuū: Quid dices cū uisitauerit te: Tu. n. do-
cuisti eos aduersuz te. s. loquēdo bona 7 faciēdo mala: 7
erudisti i caput tuū p̄ mala tua exēpla. Greg⁹. Scire de-
bēt plati qz tot mortib⁹ digni sūt: quot exēpla p̄ditōis ad
subditos trāsmittūt. Prouer. 6. Sili si sp̄poderis p̄ ami-
co tuo defixisti apud extraneū manū tuā illaqueat⁹ es
v̄bis oris tui 7 capt⁹ p̄p̄ris s̄monib⁹. Fac ḡ qd̄ dico fili-
mi 7 temetip̄m libera: qz icidisti in manū p̄ximi tui. Di-
scurre festina suscita amicū tuū ꝛc. Prelatus. n. manu. i.
exēplo boni opis 7 ore. i. p̄dicatione obligat se x̄po p̄ sub-
ditis. Dicit autēz x̄ps extraneus: qz vt dicit Bernardus

Amicus est in sp̄sione: sed extrane⁹ in exigēda ratioe.
Sed nō videt q̄ aliqs teneat reddere rōnē nisi p̄ se tñ
z. Cor. 5. Dēs nos manifestari oꝝ aī tribunal xp̄i vt re-
cipiat vnusquisq̄ p̄p̄a corporis put gessit. R̄ndeo dicē
dū ē qz quilibet p̄ncipalit̄ reddet rōnē de factis suis. S̄z
inquātū act⁹ sui qd̄amō p̄tinēt ad aliū in tñ reddet rō-
nē de illo. Facta at̄ plati p̄tinēt ad subditos s̄m illud.
Ezech. 3. Sili hoīs speculatoꝝ dedi te domui israel: 7 au-
dies de ore meo v̄bū 7 annūciabis eis ex me. Ubi seq̄t
qz si plati⁹ q̄ noie speculatoꝝ itelligit nō annūciauerit
impio: ipse qd̄ impi⁹ i inigrate sua moiet: s̄z sanguis d̄
manu speculatoꝝ ingret. Si igit̄ p̄uigilāt q̄s rōnē d̄
ri rōnē p̄ nobis. 7 nos debem⁹ qd̄ i nobis ē facere.
dīcē 7 nō rebellare: vt ipsi cū gaudio hoc faciant nō ge-
mentes. i. sustineāt piculū 7 laborē p̄ nobis cū gaudio: 7
nō cū gemitu: qz bon⁹ plati⁹ multū gaudet: qñ videt sub-
ditos bñ opantes: qz tūc labor su⁹ nō ē inanis. 3. Jo. Ma-
ioꝝ hoꝝ grāz nō habeo q̄ vt audia filios meos i vitate
ambulare. Phil. 4. Itaqz fratres mei charissimi 7 desu-
deratissimi gaudiū meū 7 corona mea sic state i d̄no cha-
rissimi. Ipsi autēz gemūt i rebellionē vestra. Gal. 4. Si-
lioli mei quos itez parturio donec formeꝝ xp̄s i vobis.
Jere. 9. Quis dabit capiti meo aquā 7 oculis meis fontē
lachrymarū: 7 plorabo die ac nocte interfectos filie po-
puli mei. Gemūt et̄ cōpatiēdo qñ p̄ rebellionē nostraz
nō cōsegrmur fructū laborū ipsoꝝ q̄ ē fruct⁹ eterne herē-
ditatis. Esa. 33. Ecce vidētes clamabūt foris: angeli pa-
cis amare flebūt. Subdit autēz rōnē q̄re debem⁹ obe-
dire eis: qz nō expedit nobis qz. s. ipsi gemāt p̄ nobis ex
rebellionē nostra. Deus. n. vindicabit p̄ ipsis. ps. Irrita
uerūt moysen in castris aaron sanctū d̄ni. Aperta ē ter-
ra 7 deglutit datan: 7 operuit sup aggregationē abiron.
Esa. 63. Ipsi autēz ad iracundiā puocauerūt eū 7 afflixerunt
spiritū sanctū ei⁹. Sequit̄. Et uersus est eis in
inimicū: 7 ipse debellauit eos. Nota autēz qz dicit. Nō ex-
pedit vobis. Nō. n. dicit. Nō expedit illis. Gemere. n. p̄
cōmissis subditoꝝ bene expedit platis. Sic gemebat
Samuel sup reprobationē saulis. p̄mi Reg. 15. 7. 16.

Deinde cū dīc. (Orate p nobis ꝛc.) Monet apls q̄li-
ter se debeant hēre ad ipm. Peti. n. qz ipsi ozent pro eo.
Simile hētur. Ro. 15. Obsecro vos fratres p̄ d̄ns nostrū
iesuz xp̄s: 7 p̄ charitatē spiritus sancti vt adiuuetis me in
orationibus vestris: qz sic dīc̄ ibi glo. Impossibile ē idest
valde difficile p̄ces multoꝝ nō exaudiri. Mar. 18. Si
duo ex vobis p̄senserint sup terrā de omni re quācūqz
petierint fiet eis a p̄re meo. In hoc ḡ qz apls qz certus
erat qz deo erat accept⁹ peti ozari p̄ se: p̄cutit supbiā ali-
quoz qz dedignantur ab alijs p̄ces petere: vt dicit glo.
Rōnē sue petitiōis assignat dīcēs. Cōfidimus. n. ꝛc.
qd̄ potest duob⁹ modis intelligi. Uno mō respectu ipso-
ruꝝ quoz peti orationes: qz cū apls iudeis nō p̄dicaret
s̄z tñ gētib⁹ nō videbat eis accept⁹. Et iō poterāt se ex-
cusare ne exaudirent petitiōē eius: 7 iō dicit q̄s se excu-
sando 7 ipse nō h̄z sc̄iaz qñ bonū ipsoꝝ velit. Uñ dicit.
Cōfidimus. n. qz nos hēmus bonā sc̄iaz qz volum⁹ vos
bene cōuersari in oib⁹. Per qd̄ dat intelligere qz et̄ intē-
dit eis p̄desse cū poterit. Quia vō bonū sc̄ietie est a so-
lo deo: ideo illud attribuit fiducie quā gerit de ipso. Uñ
pōt referri ad ipm apostolū: qz cū nō p̄dicaret iudeis nō
videbat dign⁹ qz ofones p̄ ipso fierēt: qz d̄ns non exau-
diret eas: qz hostis fidei ipsoꝝ videbat. sic d̄ Jere. 7.
Tu ḡ noli ozare p̄ p̄plo hoc neqz assumas p̄ eis laudē 7
orationē 7 non obsistas mihi: qz non exaudia te. Hoc ḡ
remouet apls dicens. Orate p nobis: qz non habem⁹
sc̄ientia alicuius peccati nec alicui⁹ malefacti: sed con-

